

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัญหาการฝึกสอนของนักศึกษาฝึกสอนวิชาสายพลศึกษา ในเขตจังหวัดภาคกลางของประเทศไทย โดยผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามให้กลุ่มประชากร 3 กลุ่ม คือ อาจารย์นิเทศก์ อาจารย์พี่เลี้ยง และนักศึกษาฝึกสอน ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามของอาจารย์นิเทศก์คืนมาร้อยละ 80 แบบสอบถามของอาจารย์พี่เลี้ยงคืนมาร้อยละ 96 และแบบสอบถาม นักศึกษาฝึกสอนได้รับคืนมาร้อยละ 100

เมื่อได้รับแบบสอบถามคืน ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้มา วิเคราะห์โดยคิดเป็นร้อยละ แล้ว นำเสนอในรูปแบบตาราง และวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างความคิดเห็นของกลุ่มประชากรทั้ง 3 กลุ่ม โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way analysis of variance) เมื่อพบว่าความคิดเห็นของกลุ่มประชากรทั้ง 3 กลุ่ม แตกต่างกันในด้านใด ก็ทำการทดสอบความคิดเห็น เป็นรายคู่ตามนี้ เพื่อหาความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้วยวิธีของนิวแมน-คูลส์ (Newman-Keuls) ต่อไป

สรุปผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไป เกี่ยวกับอาจารย์นิเทศก์

อาจารย์นิเทศก์ส่วนใหญ่เป็นชายมากกว่าหญิง มีอายุระหว่าง 26 - 30 ปี มีวุฒิปริญญาตรี มีประสบการณ์ในการสอนระหว่าง 1 - 5 ปี มีประสบการณ์ในการนิเทศระหว่าง 1 - 2 ปี อาจารย์นิเทศก์ส่วนใหญ่เคยได้รับการศึกษาอบรมเกี่ยวกับการนิเทศการสอน หรือสัมมนาทางวิชาชีพพลศึกษา และได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบนักศึกษาฝึกสอนวิชาพลศึกษาประจำปีการศึกษา 2522 รวม 2 ผลัด การเดินทางไปที่เขตของอาจารย์นิเทศก์ส่วนใหญ่เดินทางโดยรถประจำทาง

ข้อมูลทั่วไป เกี่ยวกับอาจารย์พี่เลี้ยง

อาจารย์พี่เลี้ยงส่วนใหญ่เป็นชาย มีอายุระหว่าง 26 - 30 ปี มีวุฒิปริญญาตรี มีประสบการณ์ด้านการสอนระหว่าง 1 - 5 ปี ประสบการณ์ด้านงานนิเทศระหว่าง 1 - 2 ปี

อาจารย์ที่เลี้ยงส่วนใหญ่เคยได้รับการศึกษาอบรมเกี่ยวกับการนิเทศการสอนหรือสัมมนาทางวิชาชีพ
พลศึกษา แต่มีอาจารย์ที่เลี้ยงเป็นจำนวนมากที่ไม่เคยได้รับการศึกษาอบรมเกี่ยวกับการนิเทศการสอน
หรือสัมมนาทางวิชาชีพพลศึกษามาก่อน จำนวนนักศึกษาฝึกสอนที่อาจารย์ที่เลี้ยงรับผิดชอบประมาณ

1 - 2 คน

ข้อมูลทั่วไป เกี่ยวกับนักศึกษาฝึกสอน

นักศึกษาฝึกสอนส่วนใหญ่เป็นชายมากกว่าหญิง มีอายุระหว่าง 21 - 22 ปี นักศึกษา
ส่วนใหญ่สำเร็จมาจากชั้น ม.ศ. 5 และไม่เคยเป็นครูมาก่อน ในระหว่างทำการฝึกสอน นักศึกษา
ส่วนใหญ่ไม่มีชั่วโมงเรียนในวิทยาลัย แต่มีการประชุมปรึกษากับอาจารย์นิเทศก์ และอาจารย์ที่เลี้ยง
นอกเหนือจากงานสอนแล้ว นักศึกษาฝึกสอนส่วนใหญ่ยังมีหน้าที่อื่นที่โรงเรียนฝึกสอนมอบหมายให้
รับผิดชอบอีก

ความคิดเห็นของอาจารย์นิเทศก์ อาจารย์ที่เลี้ยง และนักศึกษาฝึกสอน เกี่ยวกับปัญหา
ด้านต่าง ๆ มีดังนี้

ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอน

อาจารย์นิเทศก์มีความเห็นว่า นักศึกษาฝึกสอนประสบปัญหาการเกี่ยวกับการวางแผนการสอน
ทั้งระยะสั้นและระยะยาว ความสามารถในการมองเห็นข้อบกพร่องของนักเรียนขณะเรียน การใช้
หลักจิตวิทยาในการสังเกตกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสม ความสามารถในการสอนนักเรียนให้
บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้

อาจารย์ที่เลี้ยงมีความเห็นว่า ปัญหาที่นักศึกษาฝึกสอนประสบ เป็นปัญหาน้อย

นักศึกษาฝึกสอนมีความเห็นว่า ตนเองประสบปัญหาการเกี่ยวกับการส่งเสริมหรือกระตุ้น
ให้นักเรียนใช้ความพยายามในการเรียน และการดำเนินงานการสอนให้เป็นไปตามเวลาที่กำหนด

ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์และสถานที่

อาจารย์นิเทศก์มีความเห็นว่า นักศึกษาฝึกสอนประสบปัญหาการเกี่ยวกับความเพียงพอของ
อุปกรณ์ของโรงเรียนที่ฝึกสอน ความเพียงพอของสถานที่ของโรงเรียนที่ฝึกสอน ความเพียงพอ
ของหนังสือประกอบการสอนและคู่มือการสอนที่อยู่ในโรงเรียน ความเพียงพอของเครื่องมือทาง
โลหิตค้นอุปกรณ์ช่วยสอน การแยกส่วนไม่เป็นสัดส่วนระหว่างเด็กเล็กกับเด็กโต ความเหมาะสม

ของสนามกับจำนวนนักเรียน โรงเรียน โรงเรียนกับสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับครูและนักเรียน โดยเฉพาะ ความสามารถในการจัดหาหรือตัดแปลงวัสดุอุปกรณ์ที่มีอยู่มาใช้ในการสอน

อาจารย์ที่เลี้ยงมีความเห็นว่า นักศึกษาฝึกสอนประสบปัญหาโดยตรงกับอาจารย์นิเทศก์ ประเด็น คือ ความเพียงพอของเครื่องมือทางโสตทัศนอุปกรณ์มาช่วยสอน โรงเรียนกับสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับครูและนักเรียน โดยเฉพาะ

ส่วนนักศึกษาฝึกสอนมีความเห็นว่า นักศึกษาฝึกสอนประสบปัญหาเกี่ยวกับโรงเรียนกับสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับครูและนักเรียน โดยเฉพาะ ซึ่งตรงกับที่อาจารย์นิเทศก์และอาจารย์ที่เลี้ยงประสบ

ปัญหา เกี่ยวกับการปกครองชั้นเรียน

อาจารย์นิเทศก์ อาจารย์ที่เลี้ยงและนักศึกษาฝึกสอน ต่างมีความเห็นเหมือนกันว่า นักศึกษาฝึกสอนประสบปัญหาน้อย

ปัญหา เกี่ยวกับตัวนักเรียน

อาจารย์นิเทศก์มีความเห็นว่า นักศึกษาฝึกสอนประสบปัญหาเกี่ยวกับพื้นฐานเกี่ยวกับระเบียบวินัยการ เรียนของนักเรียน พื้นฐานด้านเศรษฐกิจและวัฒนธรรมของสังคมที่โรงเรียนตั้งอยู่ การให้นักเรียนแต่งชุดพลศึกษา ในช่วงเวลาพลศึกษา

อาจารย์ที่เลี้ยงและนักศึกษาฝึกสอนมีความเห็นเหมือนกันว่า นักศึกษาฝึกสอนประสบปัญหาน้อย

ปัญหา เกี่ยวกับโรงเรียนที่ฝึกสอน

อาจารย์นิเทศก์มีความเห็นว่า นักศึกษาฝึกสอนประสบปัญหาเกี่ยวกับนโยบายของโรงเรียน กับความสำคัญของวิชาพลศึกษา นโยบายของโรงเรียนเกี่ยวกับการสอนวิชาพลศึกษา การใช้ชั่วโมงพลศึกษาไปทำกิจกรรมอื่น ความเข้าใจในนโยบายและปรัชญาของโรงเรียนของนักศึกษาฝึกสอน อุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียน

อาจารย์ที่เลี้ยงและนักศึกษาฝึกสอนมีความเห็นเหมือนกันว่า นักศึกษาฝึกสอนประสบปัญหาน้อย

ปัญหา เกี่ยวกับนักศึกษาฝึกสอน

อาจารย์นิเทศก์ อาจารย์ที่เลี้ยง และนักศึกษาฝึกสอนต่างมีความเห็นเหมือนกันว่า นักศึกษาฝึกสอนประสบปัญหาน้อย

ปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์พี่เลี้ยง

อาจารย์นิเทศก์มีความเห็นว่า นักศึกษาฝึกสอนประสบปัญหาหากเกี่ยวกับอาจารย์พี่เลี้ยง
ให้คำแนะนำในการทำบันทึกการสอน

อาจารย์พี่เลี้ยงและนักศึกษาฝึกสอนมีความเห็นเหมือนกันว่า นักศึกษาฝึกสอนประสบปัญหาน้อย
ปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์นิเทศก์

อาจารย์นิเทศก์ อาจารย์พี่เลี้ยง และนักศึกษาฝึกสอน ต่างมีความเห็นเหมือนกันว่า
นักศึกษาฝึกสอนประสบปัญหาน้อย

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นของอาจารย์นิเทศก์ อาจารย์พี่เลี้ยง
และนักศึกษาฝึกสอน ผลปรากฏว่า ความคิดเห็นของอาจารย์นิเทศก์ อาจารย์พี่เลี้ยง และนักศึกษา
ฝึกสอน เกี่ยวกับปัญหา โรงเรียนที่ฝึกสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นของอาจารย์นิเทศก์ อาจารย์พี่เลี้ยง
และนักศึกษาฝึกสอน เกี่ยวกับปัญหาด้านการเตรียมการสอน เกี่ยวกับอุปกรณ์และสถานที่ เกี่ยวกับ
การปกครองชั้นเรียน เกี่ยวกับตัวนักเรียน เกี่ยวกับนักศึกษาฝึกสอน เกี่ยวกับอาจารย์พี่เลี้ยง และ
เกี่ยวกับอาจารย์นิเทศก์ ผลปรากฏว่า ไม่แตกต่างกัน

เมื่อนำความคิดเห็นอาจารย์นิเทศก์ อาจารย์พี่เลี้ยง และนักศึกษาฝึกสอนมาทดสอบเป็น
รายคู่พบว่า ปัญหาเกี่ยวกับโรงเรียนที่ฝึกสอน อาจารย์นิเทศก์กับนักศึกษาฝึกสอน และอาจารย์
พี่เลี้ยง กับนักศึกษาฝึกสอนไม่แตกต่างกัน แต่ความคิดเห็นของอาจารย์นิเทศก์กับอาจารย์พี่เลี้ยง
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นอกจากนี้ อาจารย์นิเทศก์ อาจารย์พี่เลี้ยง และนักศึกษาฝึกสอนได้มีข้อเสนอแนะว่า
ควรปรับปรุงในเรื่องต่อไปนี้ เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ

ด้านอาจารย์นิเทศก์

อาจารย์นิเทศก์ที่มีต่อนักศึกษาฝึกสอน

ลำดับ 1 วิธการสอนและการวัดผล ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรระดับโรงเรียน
ที่ฝึกสอน

ลำดับ 2 ทักษะทางด้านกีฬา

ลำดับ 3 ความกตัญญู เริ่มสร้างสรรค์

ลำดับ 4 ความเข้าใจในนโยบายและวัตถุประสงค์ของการฝึกสอน ความรับผิดชอบ

ความสามารถในการตัดสินใจ

ลำดับ 5 ความสามารถในการจัดกิจกรรม สัมผัสหลักสูตรทางพลศึกษา

อาจารย์นิเทศก์ที่มีต่ออาจารย์นิเทศก์ด้วยกัน

ลำดับ 1 งบประมาณในการนิเทศการสอน

ลำดับ 2 ความสะดวกในการเดินทางไปให้การนิเทศ

อาจารย์นิเทศก์ที่มีต่ออาจารย์พี่เลี้ยง

ลำดับ 1 ความเข้าใจในนโยบายและวัตถุประสงค์ของการฝึกสอน

ลำดับ 2 ความเข้าใจในแนวเดียวกัน เกี่ยวกับเทคนิคการสอนและการวัดผลของ

นักศึกษานักฝึกสอน

ลำดับ 3 ความรู้และประสบการณ์ด้านภาระนิเทศของอาจารย์พี่เลี้ยง ความสัมพันธ์ระหว่าง

อาจารย์พี่เลี้ยงกับวิทยาลัย

ลำดับ 4 ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบการวัดผลการฝึกสอนที่วิทยาลัยพลศึกษากำหนดไว้

ลำดับ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์พี่เลี้ยงกับอาจารย์นิเทศก์

อาจารย์นิเทศก์ที่มีต่อโรงเรียนที่ฝึกสอน

ลำดับ 1 ความเพียงพอและเหมาะสมเกี่ยวกับอุปกรณ์และวัสดุต่าง ๆ ด้านพลศึกษาของ

โรงเรียน

ลำดับ 2 ความสะดวกเกี่ยวกับคมนาคม

ลำดับ 3 ระยะทางใกล้-ไกลของโรงเรียนที่ส่งนักศึกษาออกไปฝึกสอน

ลำดับ 4 ความเชื่ออำนาจของปรัชญาและนโยบายของโรงเรียนต่อการฝึกสอนของ

นักศึกษา ความเหมาะสมเกี่ยวกับพื้นฐานทางด้านพลศึกษาของนักโรงเรียนของโรงเรียนที่ส่งนักศึกษาไป

ฝึกสอน

ลำดับ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับวิทยาลัยพลศึกษา

ลำดับ 6 ความเหมาะสมเกี่ยวกับสภาพของสถานที่ที่ใช้สอนวิชาพลศึกษา

ด้านอาจารย์พี่เลี้ยง

อาจารย์พี่เลี้ยงที่มีต่อนักศึกษาฝึกสอน

- ลำดับ 1 ความคิดริเริ่มสร้างสรรค
- ลำดับ 2 ทักษะทางด้านกีฬา
- ลำดับ 3 ความสามารถในการตัดสินกีฬา
- ลำดับ 4 ความเข้าใจในนโยบายและวัตถุประสงค์ของการฝึกสอน วิธึสอน และการวัดผล
- ลำดับ 5 ความรับผิดชอบ ความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับระเบียบข้อบังคับหน้าที่ความรับผิดชอบ

ของครู

- ลำดับ 6 มนุษยสัมพันธ์

อาจารย์พี่เลี้ยงที่มีต่ออาจารย์พี่เลี้ยงด้วยกัน

- ลำดับ 1 การสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างอาจารย์พี่เลี้ยงกับอาจารย์นิเทศก์ก่อน

ปฏิบัติหน้าที่ร่วมกัน

- ลำดับ 2 ความเข้าใจระเบียบการวัดผลการฝึกสอนที่วิทยาลัยพลศึกษากำหนดไว้
- ลำดับ 3 ประสิทธิภาพพื้นฐานเกี่ยวกับการฝึกสอนก่อนทำหน้าที่อาจารย์พี่เลี้ยง
- ลำดับ 4 ความรู้ความเข้าใจในแนวเดียวกันเกี่ยวกับเทคนิคการสอนและการวัดผล

ของนักศึกษาฝึกสอน

- ลำดับ 5 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิคการนิเทศ

อาจารย์พี่เลี้ยงที่มีต่ออาจารย์นิเทศก์

- ลำดับ 1 ความสม่ำเสมอในการนิเทศ
- ลำดับ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์นิเทศก์กับอาจารย์พี่เลี้ยง
- ลำดับ 3 การพิจารณาสภาพแวดล้อมและปัญหาทั่วไปของนักศึกษาของโรงเรียน
- ลำดับ 4 มนุษยสัมพันธ์ของอาจารย์นิเทศก์

อาจารย์พี่เลี้ยงที่มีต่อโรงเรียนที่ส่งนักศึกษาไปฝึกสอน

- ลำดับ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับวิทยาลัยพลศึกษา
- ลำดับ 2 ความเพียงพอและเหมาะสมเกี่ยวกับอุปกรณ์และวัสดุต่างๆ ด้านการศึกษาของ

โรงเรียน

ลำดับ 3 ความเหมาะสมเกี่ยวกับพื้นฐานทางพลศึกษาของนักเรียนของโรงเรียนที่ส่ง
นักศึกษา ไปฝึกสอน

ลำดับ 4 ความเหมาะสมเกี่ยวกับประเภทของโรงเรียน เช่น โรงเรียนชาย โรงเรียน
หญิง หรือโรงเรียนสหศึกษา

ลำดับ 5 ความสะดวกเกี่ยวกับคมนาคม

ลำดับ 6 ความเหมาะสมเกี่ยวกับสภาพของสถานที่ที่ใช้ในการฝึกสอนวิชาพลศึกษา
ค่านักศึกษาฝึกสอน

นักศึกษาฝึกสอนที่มีต่ออาจารย์พี่เลี้ยง

ลำดับ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์พี่เลี้ยงกับวิทยาลัยพลศึกษา

ลำดับ 2 ความเข้าใจในนโยบายและวัตถุประสงค์ของภารฝึกสอน จำนวนนักศึกษา
ที่อาจารย์พี่เลี้ยงรับผิดชอบ ความเข้าใจในแนวเดียวกัน เกี่ยวกับเทคนิคการสอนและการวัดผล
ของอาจารย์นิเทศก์ และอาจารย์พี่เลี้ยง

ลำดับ 3 ความรู้และประสบการณ์ด้านการนิเทศของอาจารย์พี่เลี้ยง ความสัมพันธ์
ระหว่างอาจารย์พี่เลี้ยงกับอาจารย์นิเทศก์

นักศึกษาที่มีต่อโรงเรียนที่ฝึกสอน

ลำดับ 1 ความเพียงพอและเหมาะสมเกี่ยวกับอุปกรณ์และวัสดุต่าง ๆ ด้านพลศึกษา
ของโรงเรียน

ลำดับ 2 ระยะทางใกล้-ไกลที่ส่งนักศึกษาไปฝึกสอน

ลำดับ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับวิทยาลัยพลศึกษา

นักศึกษาฝึกสอนที่มีต่อนักศึกษาฝึกสอนด้วยกัน

ลำดับ 1 ความรู้ทางวิชาครู

ลำดับ 2 ความสามารถในการตัดสินใจ

ลำดับ 3 ความรับผิดชอบ

ลำดับ 4 ทักษะทางด้านกีฬา ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบข้อบังคับ หน้าที่

ความรับผิดชอบของครู

ลำดับ 5 บุคลิกลักษณะ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

ลำดับ 6 มนุษยสัมพันธ์ ความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับหลักสูตรระดับโรงเรียนที่ฝึกสอน นักศึกษาที่มีต่ออาจารย์ในเทศก์

ลำดับ 1 การสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างอาจารย์ในเทศก์กับอาจารย์ที่เลี้ยงก่อน ปฏิบัติหน้าที่ร่วมกัน

ลำดับ 2 ความสามารถในการมองเห็นปัญหาเกี่ยวกับการฝึกสอนของนักศึกษา

ลำดับ 3 ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาทั่วไปของนักศึกษา

ลำดับ 4 การเข้าใจระเบียบการวัดผลการฝึกสอนที่วิทยาลัยพลศึกษา กำหนดไว้

จำนวนนักศึกษาที่รับผิดชอบในการฝึกเทศก์

ลำดับ 5 ปริมาณสอนและงานอื่น ๆ ที่ปฏิบัติระหว่างฝึกเทศก์

ลำดับ 6 ความสามารถในการแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้อง

เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ข้อ สอนแนะของนักศึกษา ว่าควรปรับปรุงดังต่อไปนี้ คือ

ลำดับ 1 การให้คะแนนเพื่อการวัดผลในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรของอาจารย์ในเทศก์ และอาจารย์ที่เลี้ยง

ลำดับ 2 แนวความคิดและนโยบายของโรงเรียนเกี่ยวกับหลักสูตรและปรัชญาที่ถูกต้องในการ จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรทางพลศึกษาและนันทนาการ การให้ควมร่วมมือเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรของโรงเรียนที่นักศึกษาฝึกสอน

ลำดับ 3 แนวความคิดและนโยบายของโรงเรียนเกี่ยวกับหลักสูตรและปรัชญาที่ถูกต้อง ในการแข่งขันกีฬา

ลำดับ 4 ความรู้ความเข้าใจและความสามารถเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ของนักศึกษาฝึกสอน

อภิปรายผลการวิจัย

1. อาจารย์นิเทศก์นอกจากรับผิดชอบให้การนิเทศศึกษาศึกษาฝึกสอนจำนวนมาก ยังต้องปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมายอีก จนเกินกำลังที่อาจารย์นิเทศก์จะทำการนิเทศศึกษาศึกษาฝึกสอนได้ทั่วถึง และครบกำหนดตามโครงการที่วางไว้ ซึ่งขัดกับผลวิจัยของ ครอกเกอร์¹ (Crocker) ที่ว่า "อาจารย์นิเทศก์ควรได้รับมอบหมายให้นิเทศศึกษาศึกษาฝึกสอนได้ไม่เกิน 20 คน ภาระอย่างอื่นที่รบกวนเสีย นอกเหนือจากการนิเทศควรมีน้อยที่สุดหรือไม่มีเลย" นอกจากนี้อาจารย์นิเทศก์ส่วนใหญ่เดินทางไปนิเทศโดยรถโดยสารประจำทาง เป็นการไม่สะดวก ประกอบกับงบประมาณในการนิเทศของวิทยาลัยมีน้อย จึงไม่สามารถทำการนิเทศศึกษาศึกษาได้อย่างสม่ำเสมอ ทางด้านมนุษยสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์นิเทศก์กับอาจารย์พี่เลี้ยงยังไม่ดีเท่าที่ควร

ผู้วิจัยเห็นว่า การฝึกสอนจะประสบผลดีขึ้นอยู่กับนักศึกษาฝึกสอนได้รับการแนะนำดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดี ทั้งนี้อาจารย์นิเทศก์และอาจารย์พี่เลี้ยงจะต้องมีเวลาเพียงพอและประสานงานกันดี ระวังงานทางด้านนี้ทั้งเต็มใจและสมัครใจที่จะทำงาน ดังที่ สาส์กีพย์ ศรัลู้ท² ได้เสนอแนะว่า "อาจารย์นิเทศก์ควรทำความเข้าใจกับอาจารย์พี่เลี้ยงในเรื่องแนวทางการนิเทศการสอนให้ตรงกัน เพื่อให้คำแนะนำนักศึกษาฝึกสอนได้อย่างเต็มที่"

¹Walter Adams Crocker, "The College Supervisors of Student Teachers, K-12 In a Field Oriented Setting: A Developmental Study," Dissertation Abstracts 33(November 1972): 2214A.

²สาส์กีพย์ ศรัลู้ท "ปัญหาการฝึกสอนในโครงการฝึกหัดครู 4 ขวบ วิทยาลัยครูยะลา" (วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทศึกษาศาสตร์ แผนกวิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2515), หน้า 118.

2. จากผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของอาจารย์นิเทศก์และอาจารย์พี่เลี้ยง
ด้านการสอนระหว่าง 1 - 5 ปี ด้านการนิเทศระหว่าง 1 - 2 ปี สอดคล้องกับความเห็น
ของ คลาตัน¹ (Claton) ที่ว่า "นักเรียนครูที่ออกไปฝึกสอนนั้น ควรอยู่ภายใต้การนิเทศ
ของอาจารย์นิเทศก์และอาจารย์พี่เลี้ยงที่มีประสิทธิภาพ"

ผู้วิจัยเห็นว่าการที่จะให้นักศึกษาฝึกสอนมีประสิทธิผลสูง ยังผลให้เกิดเจตคติที่ดีต่อ
การสอน เป็นส่วนหนึ่งในการสร้างครูที่ดีในอนาคต ย่อมขึ้นอยู่กับความรู้ความเข้าใจและประสิทธิภาพ
ของอาจารย์นิเทศก์ และอาจารย์พี่เลี้ยง เป็นสำคัญ เพราะบุคคลทั้งสองมีความใกล้ชิดและเป็นผู้ให้
ทั้งคุณและโทษแก่นักศึกษาฝึกสอน ดังที่ นาทยา ปัทธรังไทย² (Nataya Patarasangthai)
ได้ทำการวิจัยสนับสนุนเรื่องนี้ไว้ว่า "คุณค่าของประสิทธิภาพการฝึกสอน มีความสัมพันธ์ต่อเจตคติ
การสอน" ดังนั้น ประสิทธิภาพการฝึกสอนของนักศึกษาฝึกสอน จึงขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพของ
อาจารย์นิเทศก์ และอาจารย์พี่เลี้ยง เมื่ออาจารย์นิเทศก์และอาจารย์พี่เลี้ยงมีประสิทธิผลน้อย
เจตคติเกี่ยวกับการสอนของนักศึกษาจึงไม่เป็นไปในทางที่ดี

3. อาจารย์พี่เลี้ยงส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจนโยบายและวัตถุประสงค์ของการฝึกสอนดีพอ
แม้ว่าสำเร็จปริญญาตรี แต่ก็มีบางส่วนที่สำเร็จการศึกษามากกว่าปริญญาตรี ซึ่งยังขาดความรู้ความ
เข้าใจในแนวเดียวกันเกี่ยวกับเทคนิคการสอนและการวัดผลของนักศึกษาฝึกสอนวิชาพลศึกษา เห็นว่า
เป็นสาเหตุหนึ่งทำให้นักศึกษาฝึกสอนไม่ประสบผลสำเร็จต่อการฝึกสอนเท่าที่ควร ดังนั้น อาจารย์
พี่เลี้ยง นักศึกษาฝึกสอนวิชาพลศึกษาควรมีวุฒิทางพลศึกษา อย่างน้อยก็ควรมีความรู้ความเข้าใจ

¹Aleye Haines Claton, Guiding the Student Teaching Process in
Elementary Education (Chicago: Rand McNally, 1960), p. 227.

²Nataya Patarasangthai, "Values of Student Teaching Experiences
Relationing to Attitude Towards Teaching as Percieved by Student Teachers
of Silpakorn University and the University of Iowa," Dissertation Abstracts
40(January 1980): 3970A.

ในวิชาพลศึกษาพอสมควร เช่น เคยได้รับการศึกษาอบรมเกี่ยวกับการนิเทศการสอน หรือสัมมนาทางวิชาชีพพลศึกษามาบ้าง ซึ่งสามารถให้คำแนะนำปรึกษาแก่นักศึกษาฝึกสอนวิชาพลศึกษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ดังที่ ลูทิตร์ ลัมาดิโต¹ ได้กล่าวว่า "ครูพี่เลี้ยงมีหน้าที่รับผิดชอบ 2 ประการ คือ สอนนักเรียนและสอนนักศึกษาฝึกสอน ซึ่งการสอนนักศึกษาฝึกสอนนั้นเป็นการช่วยเหลือคอยให้คำแนะนำเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ช่วยแก้ปัญหาบางประการที่นักศึกษาฝึกสอนไม่สามารถแก้ไขได้ และยังคงช่วยจัดสภาพการณ์ต่าง ๆ เพื่อช่วยให้นักศึกษามีประสบการณ์เพิ่มขึ้น" แต่ที่ขาดความรู้ความเข้าใจในนโยบายและวัตถุประสงค์ของการฝึกสอนและการวัดผล เนื่องมาจากขาดประสบการณ์ทางด้านนี้ จึงเป็นอุปสรรคอันสำคัญของการฝึกสอนของนักศึกษา

4. ด้านโรงเรียนฝึกสอน อาจารย์นิเทศก์ อาจารย์พี่เลี้ยง และนักศึกษาฝึกสอน มีข้อเสนอแนะโดยเห็นพ้องต้องกันว่า อุปกรณ์และวัสดุต่าง ๆ ด้านพลศึกษาของโรงเรียนฝึกสอนยังไม่เพียงพอและเหมาะสม อุปกรณ์และวัสดุการสอนนอกจากจะใช้ประกอบการเรียนการสอนให้ประสพผลดีแล้ว นักศึกษาฝึกสอนจะได้มีประสบการณ์ในการใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนอีกด้วย ซึ่งข้อเสนอแนะอันนี้ตรงกับปัญหาการฝึกสอนของนักศึกษา จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาฝึกสอนประสบปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์และสถานที่ รวมไปถึงหนังสือประกอบการสอนและคู่มือการสอน ตลอดจนเครื่องมือทางโสตทัศนูปกรณ์มาช่วยสอน ตรงกับข้อเสนอของ คู่ทร สุวรรณคำรัมย์ และคณะ²

¹ลูทิตร์ ลัมาดิโต, "ปรัชญาของการฝึกสอนวิชาพลศึกษา," วารสารสู่ศึกษา พลศึกษา และสหภาพการ 4 (ตุลาคม 2521): 67.

²คู่ทร สุวรรณคำรัมย์, ปรีดา บุญญะศิริ และ เพ็ญศิริ สุภพิทยากุล, "สถานการณ์ภาพทางโสตทัศนูปกรณ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" (รายงานวิจัย หน่วยวิจัยสถาบันฝ่ายวางแผน และพัฒนา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519): หน้า 37.

ที่ว่า " การสอนโดยใช้เครื่องประกอบการสอนเข้าช่วย จะเป็นผลดีแก่ผู้เรียนและผู้สอน เพราะเป็นการประหยัดเวลาและผู้เรียนได้เรียนจากสิ่งที่เป็นจริงที่สุด ถ้าการใช้มันเป็นการใช้ที่ถูกต้องและเหมาะสมกับวัตถุประสงค์" และโรงเรียนประสบปัญหามากเกี่ยวกับสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับครูและนักเรียนโดยเฉพาะอีกด้วย

นอกจากนี้ อาจารย์นิเทศน์ อาจารย์พี่เลี้ยง และนักศึกษาฝึกสอน ได้เสนอแนะเกี่ยวกับโรงเรียนที่ฝึกสอนเรียงลำดับความสำคัญดังนี้ คือ

1. การคมนาคมไปโรงเรียนฝึกสอนไม่สะดวก
2. ปรัชญาและนโยบายของโรงเรียนไม่เอื้ออำนวยเนื่องจากผู้บริหารไม่เห็น

ความสำคัญของวิชาพลศึกษา

3. โรงเรียนฝึกสอนขาดความสัมพันธ์กับวิทยาลัยพลศึกษา
4. พื้นฐานทางพลศึกษาของนัก เรียนไม่เหมาะสม

จากปัญหาเหล่านี้ล้วนทำให้ประ สบการณ์การฝึกสอนของนักศึกษาไม่ก้าวหน้าเท่าที่ควร

5. นักศึกษาฝึกสอนประสบปัญหาด้านการเรียนการสอน เกี่ยวกับกรวางแผนการสอน ทั้งระยะสั้นและระยะยาว ความสามารถในการมองเห็นข้อบกพร่องของนัก เรียนขณะเรียน และการใช้ลิตวิทยาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสม ผู้วิจัยเห็นว่า การสอนจะประสบผลตามความมุ่งหมายก็ด้วยการวางแผนการสอนมา แล้วเป็นอย่างดี ทางวิทยาลัยพลศึกษาควรเน้นให้นักศึกษาฝึกสอนฝึกจัดทำแผนการสอนให้มากขึ้น ก่อนออกฝึกสอน ซึ่ง จูมา กุล บันดาวาล¹ (Juma Gul Bandawal) ได้มีความเห็นสนับสนุนความเห็นส่วนที่ว่า "การวางแผนในการจัดประ สบการณ์การฝึกสอนระหว่างอาจารย์นิเทศน์และนักศึกษาฝึกสอน เป็นสิ่งมีค่าในการฝึกหัดนักศึกษาฝึกสอน" เมื่อมีการวางแผนอย่างดี จึงสามารถมองเห็นข้อบกพร่องของนัก เรียนขณะเรียน

¹Juma Gul Bandawal, "Proposed Student Teaching Program for Teacher Training Institutions in Afghanistan," Dissertation Abstracts 35(December 1974): 3558A.

ส่วนการใช้ชีวิตวิทยานั้นต้องพิจารณาถึงตัวนักเรียน ความต้องการ ความสนใจ ความพร้อมของนักเรียนและอุปกรณ์มาช่วยสอน เพื่อถึงความสนใจเด็กให้ถูกต้อง

ส่วนปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียน นักศึกษาฝึกสอนประสบปัญหาเกี่ยวกับระเบียบวินัย การเรียนของนักเรียน พื้นฐานด้านเศรษฐกิจและวัฒนธรรมของสังคมที่โรงเรียนตั้งอยู่ การให้นักเรียนแต่งชุดพลศึกษาในช่วงโมงพลศึกษา ซึ่งตรงกับความเห็นของ พิศวง ธรรมพันทา¹ ที่ว่า "นักเรียนดื้อรั้น ไม่เชื่อฟัง ขาดความตั้งใจเรียน และฝ่าฝืนข้อบังคับของโรงเรียนเสมอ" ส่วนปัญหาที่นักเรียนไม่แต่งชุดพลศึกษาในช่วงโมงพลศึกษา ซึ่งตรงกับการวิจัยของ ประพันธ์ศิริ ไชยชนะใหญ่² ที่ว่า "อาจารย์พี่เลี้ยงและนักศึกษาฝึกสอนประสบปัญหามากเกี่ยวกับนักเรียนไม่แต่งชุดพลศึกษาในช่วงโมงพลศึกษา" เครื่องแต่งกายสำหรับเรียนพลศึกษามีความสำคัญและจำเป็นยิ่ง ดังเช่น ชัชชัย โกมารทัต³ ได้กล่าวถึงความจำเป็นของการแต่งชุดพลศึกษาและประโยชน์ของการใช้เครื่องแต่งกายเฉพาะในการเรียนพลศึกษาว่า "เป็นการประหยัด ปลอดภัย สามารถเคลื่อนไหวกายได้ทุกรูปแบบ และเป็นการช่วยส่งเสริมให้รู้จักรักษาสุขภาพ และอนามัยส่วนตนได้ดียิ่งขึ้น"

ปัญหาเกี่ยวกับโรงเรียนที่ฝึกสอน นักศึกษาฝึกสอนประสบปัญหาเกี่ยวกับนโยบายของโรงเรียนกับความสำคัญของวิชาพลศึกษา นโยบายของโรงเรียนกับการสอนวิชาพลศึกษา และจาก

¹ พิศวง ธรรมพันทา, "ปัญหาการฝึกสอนของวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา"

(วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบริหารศึกษาด้านบริหารศึกษาระดับปริญญาโท วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา, 2519), หน้า 112.

² ประพันธ์ศิริ ไชยชนะใหญ่, "ปัญหาการฝึกสอนของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา เชียงใหม่"

(วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบริหารศึกษาด้านบริหารศึกษาระดับปริญญาโท วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา, 2522), หน้า 144.

³ ชัชชัย โกมารทัต, "พลศึกษากับเครื่องแต่งกาย" วารสารสู่ขศึกษา พลศึกษา และ

สันตนาการ 4 (มกราคม 2521): 41 - 47.

ข้อเสนอแนะของอาจารย์นิเทศก์เกี่ยวกับโรงเรียนพบว่า โรงเรียนยึดถือแต่ปรัชญาและนโยบายของตนเป็นหลัก โดยไม่เห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา

6. ข้อเสนอแนะของอาจารย์นิเทศก์ และอาจารย์พี่เลี้ยงมีต่อนักศึกษาฝึกสอน ซึ่งอาจารย์นิเทศก์มีความเห็นว่า นักศึกษาฝึกสอนยังไม่เข้าใจวิธีสอนและการวัดผลที่ดีพอ ควรได้มีการปรับปรุงให้ดีขึ้น ก่อนออกฝึกสอนนักศึกษาต้องทราบระดับชั้นที่จะสอน และควรทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรให้ถ่องแท้ก่อน ถ้านักศึกษาไม่ศึกษาและไม่เข้าใจหลักสูตรระดับชั้นที่ฝึกสอนแล้ว การเรียนการสอนก็ไม่อาจบรรลุผลได้ เพราะไม่รู้จุดมุ่งหมายและขอบข่ายที่จะถ่ายทอดให้นักเรียน ได้ถูกต้องครบถ้วน นอกจากนี้อาจารย์นิเทศก์ได้ เสนอแนะว่า ควรปรับปรุงทักษะทางด้านกีฬาที่นำไปใช้ให้ตรงและเหมาะสมด้วย

สำหรับอาจารย์พี่เลี้ยง เสนอแนะว่า นักศึกษาฝึกสอนขาดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และขาดทักษะทางด้านกีฬา

ผู้วิจัยเห็นว่า กรณีทักษะทางด้านกีฬา นักศึกษาอาจมีทักษะที่ดีแต่การนำไปใช้ไม่ถูก เพราะขาดประสบการณ์ด้านการสอน และขาดการวางแผนที่ดี ถ้าแก้ตรงจุดนี้แล้ว ปัญหาดังกล่าวคงไม่มี นอกจากนี้อาจารย์พี่เลี้ยงและนักศึกษาฝึกสอน เสนอแนะว่าควรเพิ่มเวลาการสอนให้มากขึ้น นักศึกษาจะได้มีประสบการณ์การสอนยิ่งขึ้น ตรงกับวิจัยของ พิชรินทร์ ลาวัณยกุล¹ ที่ว่า "ควรให้นิสิตฝึกสอนได้สอนตลอดภาคเรียน เพราะจะทำให้นิสิตมีประสบการณ์มากขึ้น"

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹ พิชรินทร์ ลาวัณยกุล, "ปัญหาการสอนของนิสิตฝึกสอนวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" (วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท สาขาบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521), หน้า 97.

7. ด้านมนุษยสัมพันธ์ อาจารย์นิเทศก์ อาจารย์พีเลี้ยง วิทยาลัยพลศึกษา โรงเรียนฝึกสอน และนักศึกษาฝึกสอน ยังขาดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ซึ่ง นาดยา ภัทรแสงไทย¹ วิจัยพบว่า "อาจารย์นิเทศก์ และอาจารย์พีเลี้ยงไม่มีใครมีความสัมพันธ์กันมากนัก" มีผู้สนับสนุนการวิจัยในเรื่องนี้ คือ คาลเวิร์ท² (Calvert) วิจัยพบว่า "อาจารย์นิเทศก์และอาจารย์พีเลี้ยง ไม่ได้ทำงานประสานกันเท่าที่ควร" นอกจากนี้ โจ คลายตัน เฮิร์ด³ (Joe Clayton Hurd) วิจัยพบว่า ความสำคัญอันดับแรกเกี่ยวกับโครงการฝึกสอนตามความคิดเห็นของผู้บริหาร 3 ฝ่าย คือ "ความมีมนุษยสัมพันธ์ของนักศึกษาฝึกสอน" ดังนั้น ทุกฝ่ายควรมีมนุษยสัมพันธ์ต่อกันด้วยดี ซึ่ง พิศวง ธรรมพันทา⁴ มีความเห็นว่า "มนุษยสัมพันธ์จะเป็นเครื่องมือสำคัญ ซึ่งจะช่วยให้งานฝึกสอนคล่องตัว และดำเนินไปด้วยดี" นอกจากนี้ พิศวง ธรรมพันทา⁵ ยังได้วิจัยพบว่า "ความสัมพันธ์ระหว่าง

¹ นาดยา ภัทรแสงไทย, "ปัญหาการฝึกสอนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร" (วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท สาขาจิตวิทยา แผนกวิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518), บทคัดย่อ.

² Gaston Evon Calvert, "The Roles of the Cooperating Teachers as Percieved by Student Teachers Cooperating Teachers and College Supervisors in Selected Teacher Training Institutions of Alabama," Dissertation Abstracts 31(April 1971): 5244A.

³ Joe Clayton Hurd, "Priorities for the Governance of Texas Student Teaching Program," Dissertation Abstracts 39(September 1978): 1491A.

⁴ พิศวง ธรรมพันทา, "ปัญหาการฝึกสอนของวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา," หน้า 120.

⁵ เรื่องเดียวกัน.

ฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในโครงการฝึกสอนไม่เป็นที่น่าพึงพอใจ และกลายเป็นอุปสรรคอันสำคัญยิ่งที่ทำให้งานการฝึกสอนไม่ประสบผลสำเร็จตามที่ต้องการ" ผู้วิจัยเห็นว่า การส่งเสริมมนุษยสัมพันธ์เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้โครงการฝึกสอนของนักศึกษาฝึกสอนประสบผลสำเร็จในชีวิตด้วยความคล่องตัว รวดเร็ว และประหยัด

8. การวัดและประเมินผลการฝึกสอนของนักศึกษา เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับตรวจสอบผลงานว่าสิ่งที่ดำเนินการมาแล้วบรรลุผลตามความมุ่งหมายหรือไม่ เพียงไร การประเมินผลแสดงถึงความสำเร็จของงาน ประพันธ์ศิริ ไชยชนะใหญ่¹ ได้เสนอแนะไว้ดังนี้ "การวัดและประเมินผลการสอนของนักศึกษาควรเป็นไปอย่างรอบคอบ ยุติธรรม ถูกต้องตามความเป็นจริง" นอกจากนี้ จากผลการวิจัยของ จูมา กุล บันดาวาล² (Juma Gul Bandawal) ได้ให้ความเห็นสนับสนุนข้ออ้างนี้ว่า "ควรให้ความสำคัญอาจารย์ที่เลี้ยง มีบทบาทในการประเมินผลการสอนของนักศึกษาฝึกสอน" การวัดและประเมินผลการฝึกสอนนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการทำงานร่วมกันให้เกิดประสิทธิภาพ เพื่อวัดความสำเร็จของผลงานของนักศึกษา

9. กิจกรรมเสริมหลักสูตร สำหรับนักศึกษาฝึกสอนวิชาพลศึกษา นับว่าสำคัญมาก เพราะเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างประสบการณ์วิชาชีพ หัวใจของการสอนวิชาพลศึกษา คือ สัตถาธิปไตย การฝึกกิจกรรมต่าง ๆ ด้านกีฬา จึงควรให้การสนับสนุนและฝึกฝนให้ถูกต้องเหมาะสม จาก การวิจัยพบว่า นักศึกษาฝึกสอนมีข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงกิจกรรมเสริมหลักสูตรเรียงลำดับความสำคัญดังนี้ ลำดับแรก การให้คะแนนเพื่อการวัดผลในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรของ

¹ ประพันธ์ศิริ ไชยชนะใหญ่, "ปัญหาการฝึกสอนของนักศึกษาวิชาพลศึกษา เชียงใหม่," หน้า 158.

² Juma Gul Bandawal, "Proposed Student Teaching Program for Teacher Training Institutions in Afghanistan," : 3558A.

อาจารย์นิเทศก์และอาจารย์พีเลี้ยง สำนักรอง คือ แนวความคิดและนโยบายของโรงเรียนเกี่ยวกับหลักการและปรัชญาที่ถูกต้องในการจัดการเรียนหลักสูตรทางพลศึกษาและนันทนาการ การให้ความร่วมมือเกี่ยวกับการจัดการเรียนหลักสูตรของโรงเรียนที่นักศึกษาฝึกสอน สำนัปลำความคิดและนโยบายของโรงเรียนเกี่ยวกับหลักการและปรัชญาที่ถูกต้องในการแข่งขันกีฬา จากผลการวิจัยของ จูมา กุล พันดาวาล¹ สำนัปลำกิจกรรมเสริมหลักสูตรดังนี้ คือ "ควรให้นักศึกษาฝึกสอน มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนหลักสูตร เพื่อจะได้มีประสบการณ์ในการฝึกสอนมากขึ้น"

ข้อเสนอแนะ

1. โครงการฝึกสอนของวิทยาลัยพลศึกษาในเขตจังหวัดภาคกลาง ควรเพิ่มงบประมาณการฝึกสอนให้มากขึ้น เพื่อขยายปรับปรุงโครงการฝึกสอนให้มากขึ้น และให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพราะการนิเทศการฝึกสอน คือ หัวใจสำคัญของ การสร้างประสบการณ์วิชาชีพให้แก่ นักศึกษาฝึกสอนที่จะออกไปเป็นครูที่ดีในอนาคต การที่อาจารย์นิเทศก์ไปให้การนิเทศมากขึ้น อาจารย์นิเทศก์มีมนุษยสัมพันธ์ดีขึ้น ยังผลให้นักศึกษามีเจตคติที่ดี มีปรัชญา มีหลักการต่อการสอนดีขึ้น

2. วิทยาลัยพลศึกษา ควรจัดให้มีการประชุมสัมมนา อาจารย์นิเทศก์ อาจารย์พีเลี้ยง เพื่อชี้แจงนโยบาย วัตถุประสงค์ของการฝึกสอนของวิทยาลัยให้เข้าใจตรงกัน และร่วมกันดำเนินการนิเทศการฝึกสอนตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ นอกจากนี้ เป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกัน

3. วิทยาลัยพลศึกษาและโรงเรียนที่ฝึกสอน ควรสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกันอย่างสม่ำเสมอ ควรให้อาจารย์นิเทศก์และอาจารย์พีเลี้ยงลดหน้าที่การงานที่ต้องปฏิบัติทางด้านอื่นลง เพื่อให้มีเวลาทำการนิเทศนักศึกษาฝึกสอนมากขึ้น

¹Ibid.

4. ระยะเวลาของการฝึกสอน ควรให้นักศึกษาได้ฝึกสอนตลอดภาคการศึกษานั้น ๆ เพื่อจะได้มีประสบการณ์ในการสอนมากขึ้น
5. ควรเพิ่มอาจารย์นิเทศก์ให้มากขึ้นให้สัมพันธ์กับจำนวนนักศึกษาที่ออกฝึกสอน ความรับผิดชอบในการนิเทศของอาจารย์นิเทศก์ต่อจำนวนนักศึกษาฝึกสอนไม่ควรมากเกินไป
6. การพิจารณาโรงเรียนฝึกสอน ควรพิจารณาความพร้อมหลาย ๆ ด้าน เป็นต้นว่า อุปกรณ์และสถานที่ อาหาร ที่พัก การคมนาคมสะดวก เพื่ออาจารย์นิเทศก์จะได้ไปนิเทศสะดวกตลอดทั้ง ประหยัด
7. วิทยาลัยพลศึกษา ควรทราบความต้องการของโรงเรียนที่จะรับนักศึกษาไปฝึกสอน วิทยาลัยพลศึกษา จึงสนองตอบได้ถูกต้อง
8. อาจารย์นิเทศก์และอาจารย์พี่เลี้ยง ควรมีการติดต่อประสานงานกันอย่างใกล้ชิด หมั่นเอาใจใส่ติดตามผลการฝึกสอนของนักศึกษาฝึกสอน มีการปรึกษาหารือแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ซึ่งกันและกันอย่างสม่ำเสมอ เพื่อปรับปรุง แก้ไข เกี่ยวกับการฝึกสอนของนักศึกษา
9. วิทยาลัยพลศึกษาควรมีโครงการทบทวนทักษะและเนื้อหาวิชาทั้ง วิชาครู และวิชาเฉพาะที่ค่า เป็น เพื่อเอาไปใช้สอนให้ตรงกับระดับชั้นของนักเรียน เป็นการเตรียมตัวนักศึกษาก่อนออกฝึกสอน
10. อาจารย์นิเทศก์และอาจารย์พี่เลี้ยง นอกจากมีหน้าที่นิเทศการสอนนักศึกษาฝึกสอน เป็นประจำและสม่ำเสมอแล้ว ควรมีเวลาพบปะกับนักศึกษาฝึกสอนทุกสัปดาห์ อย่างน้อยสัปดาห์ละครั้ง และควรกำหนดเวลาให้นักศึกษาฝึกสอนได้พบปะปรึกษาบ้าง
11. หน้าที่นักศึกษาฝึกสอน หมั่นเอาใจใส่การสอนของตนเองอยู่เสมอ ตลอดจนการสังเกตการณ์เสริมหลักสูตร เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น ควรขอคำแนะนำปรึกษาจากอาจารย์นิเทศก์และอาจารย์พี่เลี้ยง
12. มนุษยสัมพันธ์ระหว่าง อาจารย์นิเทศก์กับอาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์กับโรงเรียนฝึกสอน โรงเรียนฝึกสอนกับวิทยาลัยพลศึกษา และอาจารย์พี่เลี้ยงกับวิทยาลัยพลศึกษา ยังไม่ดีพอ สัมควรปรับปรุงให้ดีขึ้น เพราะมนุษยสัมพันธ์ เป็นเครื่องมืออันสำคัญ ช่วยให้งานทุกอย่างคล่องตัวและดำเนินไปด้วยดี

13. การวัดและประเมินผลการฝึกสอนของนักศึกษาฝึกสอน ควรเป็นไปอย่างรอบคอบยุติธรรม ควรให้อาจารย์พี่เลี้ยงมีส่วนร่วมในการประเมินผลการสอนของนักศึกษาร่วมกับอาจารย์นิเทศก์ โดยแจ้งให้อาจารย์พี่เลี้ยงทราบล่วงหน้าก่อนออกฝึกสอน เท่ากับเป็นการให้อำนาจอาจารย์พี่เลี้ยงควบคุม นักศึกษาฝึกสอนอีกทางหนึ่งด้วย

14. ตำนวล่วลัฒนาการและบรืการต่าง ๆ วิทยาลัยพลศึกษาและโรงเรียน จำเป็นต้องปรับปรุง เพื่อสนับสนุนและจูงใจให้ฝ่ายต่าง ๆ ปฏิบัติงานด้านการฝึกสอนด้วยความเต็มใจ เช่น วิทยาลัย ควรศัดหาพาหนะรับส่ง เพื่อความสะดวกในการเดินทางไปนิเทศ บรืการด้านเอกสารทางวิชาการ และศูนย์ล่วลฒอุปกรณ์การสอน แก้อาจารย์พี่เลี้ยง และนักศึกษาฝึกสอน ส่วนโรงเรียนฝึกสอน ควรศัดบรืการตำางที่พักแก่นักศึกษาฝึกสอน ห้องพักครูฉัดทางงบประมาณในการทำอุปกรณ์การสอน และ ใช้ศัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรบ้างตามลุ่มควร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย